03/05/2022

Π. Παυλόπουλος: Τα εθνικά μας θέματα και το Κυπριακό κατά το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο

/ Επικαιρότητα

Στην ευχαριστήρια αντιφώνησή του, κατά την απονομή σε αυτόν εκ μέρους του «American Hellenic Institute» του «Hellenic Heritage Public Service Award» -κατά το 18ο Ετήσιο Δείπνο στην Αθήνα- ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας και Επίτιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Προκόπιος Παυλόπουλος επισήμανε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Σας ευχαριστώ θερμώς, με πρώτο αποδέκτη τον Πρόεδρο κ. NickLarigakis, για την άκρως τιμητική διάκριση που μου επιδαψιλεύει το «AmericanHellenicInstitute (AHI)» απονέμοντάς μου το «HellenicHeritagePublicServiceAward» και την εκλαμβάνω ως χρέος μου εφεξής ν' αγωνίζομαι -όπως το έπραξα ανελλιπώς κατά την διάρκεια της θητείας μου ως Προέδρου της Δημοκρατίας- για την ευόδωση των σκοπών του. **Ιδίως δε για την υπεράσπιση των Εθνικών μας Θεμάτων και Δικαίων εν συνόλω και την επίτευξη δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού Ζητήματος, ώστε η Μαρτυρική Κύπρος ν' ανακτήσει πλήρως την Κυριαρχία της και την εδαφική της ακεραιότητα κατά το Διεθνές και**

το Ευρωπαϊκό Δίκαιο.

Ι. Γυρίζω πίσω στον χρόνο και ανατρέχω στα γεγονότα, που οδήγησαν στην ίδρυση του ΑΗΙ:

Α. Ειδικότερα, το ΑΗΙ ιδρύθηκε την 1η Αυγούστου 1974, αμέσως μετά την βάρβαρη τουρκική εισβολή στην Κύπρο, αναδεικνύοντας, μεταξύ άλλων, και το πώς κατ' αυτήν υπήρξε, δυστυχώς, μεταξύ άλλων και χρήση οπλισμού προέλευσης ΗΠΑ, κατά παράβαση όχι μόνο του Διεθνούς Δικαίου αλλά και αυτού τούτου του Δικαίου των ΗΠΑ. Έκτοτε, και καθ' όλη την ως σήμερα συνεχιζόμενη βάρβαρη τουρκική κατοχή στην Κύπρο, κατά προκλητική παραβίαση του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου -αφότου η Κυπριακή Δημοκρατία είναι πλέον πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σκληρού πυρήνα της, της Ευρωζώνης- το ΑΗΙ έχει προσφέρει πολλά κυρίως για την ενημέρωση τόσο της Κοινωνίας των Πολιτών όσο και της Πολιτικής Κοινωνίας στις ΗΠΑ κατ' εξοχήν για την δικαίωση της Μαρτυρικής Κύπρου.

Β. Πρωτίστως δε για την ανάδειξη της αλήθειας ότι η εκ μέρους των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανοχή της τουρκικής προκλητικότητας -η οποία φθάνει στα όρια της βαρβαρότητας- όταν παραβιάζει καταφώρως την Διεθνή και την Ευρωπαϊκή Νομιμότητα, όχι μόνο στρέφεται ευθέως εναντίον της Ελλάδας και της Κύπρου αλλά και δημιουργεί επικίνδυνα αρνητικά «προηγούμενα» για την Διεθνή Ειρήνη, όπως το αποδεικνύει και η εξίσου βάρβαρη εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία.

ΙΙ. Η εισβολή αυτή προσβάλλει όχι μόνο τους θεμελιώδεις κανόνες του Διεθνούς Δικαίου αλλά και τις θεμελιώδεις αρχές του Ανθρωπισμού, της Δημοκρατίας και, εν τέλει, αυτού τούτου του Πολιτισμού μας. Ο πόλεμος αυτός πρέπει να τελειώσει εδώ και τώρα.

Α.Ελλάδα και Κύπρος – αντίθετα από την Τουρκία – συμπαραστάθηκαν, συμπαρίστανται και θα συνεχίσουν να συμπαρίστανται, ειλικρινώς και ποικιλοτρόπως ιδίως στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον δοκιμαζόμενο Λαό της Ουκρανίας. Αμέσως όμως μόλις τελειώσει ο αδιανόητος αυτός πόλεμος και ο υπαίτιος εισβολέας πληρώσει το βαρύ τίμημα του εγκλήματός του, πρέπει να συναγάγουμε, αφενός σ' επίπεδο Διεθνούς Κοινότητας και αφετέρου σ' επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, τ' αναγκαία διδακτικά συμπεράσματα και για τα αίτιά του και για τις επιπτώσεις του. Υπ' αυτό το πνεύμα και ως συνεπείς υπέρμαχοι της Διεθνούς και της Ευρωπαϊκής Νομιμότητας, Ελλάδα και Κύπρος –κατ' ουσία δε ο Ελληνισμός, στο σύνολό του– πρέπει να καταδείξουν στην Διεθνή Κοινότητα, και ιδίως στις ΗΠΑ, στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πόσο μεγάλες είναι οι

ευθύνες τους διότι ανέχθηκαν και ανέχονται, για τόσες δεκαετίες, τις επιπτώσεις και τα τετελεσμένα της βάρβαρης τουρκικής εισβολής και κατοχής στην Μαρτυρική Κύπρο. Της πρώτης τέτοιας ωμής καταπάτησης της Εδαφικής Ακεραιότητας και της Κυριαρχίας Κράτους-Μέλους της Διεθνούς Κοινότητας μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Μιας εισβολής που στοίχισε την ζωή δεκάδων χιλιάδων αθώων θυμάτων, πολλών από τα οποία η τύχη αγνοείται ακόμη και σήμερα.

Β.Ελλάδα και Κύπρος, λοιπόν, πρέπει να θέσουν την Διεθνή Κοινότητα και ιδίως τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση προ των ευθυνών τους επισημαίνοντας χωρίς περιστροφές, υποχωρήσεις και υπαναχωρήσεις πως όπως όλοι στεκόμαστε σήμερα στο πλευρό της Ουκρανίας, καταδικάζοντας απερίφραστα το πολεμικό έγκλημα της Ρωσίας, στην ίδια γραμμή υπεράσπισης της Διεθνούς και της Ευρωπαϊκής Νομιμότητας πρέπει να καταδικασθεί, απεριφράστως και εμπράκτως, και η συνεχιζόμενη εγκληματική τακτική της Τουρκίας εις βάρος της Μαρτυρικής Κύπρου. Διότι η επιλεκτική εφαρμογή της Διεθνούς και της Ευρωπαϊκής Νομιμότητας οδηγεί, μοιραίως, στην ουσιαστική αναίρεσή τους. Επιπροσθέτως, είναι αδιανόητο η Διεθνής Κοινότητα, οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση ν’ ανέχονται σήμερα την Τουρκία, που εγκληματεί κατ’ εξακολούθηση εις βάρος της Κύπρου, και να τηρεί στάση «επιτήδειου ουδέτερου» μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας και να διεκδικεί δήθεν «μεσολαβητικό ρόλο» «ειρηνοποιού»! Στην περίπτωση της πολεμικής εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία η στάση της Τουρκίας πρέπει ν’ αντιμετωπισθεί από την Διεθνή Κοινότητα, τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση όπως της αρμόζει: Ο εγκληματίας γυρίζει πίσω, υποκριτής και αμετανόητος, στον τόπο του εγκλήματος.

ΙΙΙ. Σε ό,τι αφορά το Κυπριακό Ζήτημα, Ελλάδα και Κύπρος καθιστούν σαφές, προς κάθε κατεύθυνση και ιδίως προς τον ΟΗΕ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι η λύση του νοείται μόνον από τις ακόλουθες επτά, κατ’ ελάχιστο, προϋποθέσεις:

Α. Πρώτον, η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να έχει την πολιτειακή μορφή Ομοσπονδιακού Κράτους, κατά τα Διεθνή και κυρίως κατά τα Ευρωπαϊκά αντίστοιχα πρότυπα. Ουδεμία μορφή συνομοσπονδίας, ευθεία ή συγκεκαλυμμένη, είναι ανεκτή. Και τούτο πρωτίστως διότι πέραν του ότι μια τέτοια «λύση» είναι, εξ ορισμού, «θνησιγενής» και εξυπηρετεί μόνο τις βλέψεις και τα συμφέροντα της Τουρκίας με το να οδηγεί σε αποσύνθεση την Κυπριακή Δημοκρατία, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον «πυρήνα» του Πρωτογενούς Ευρωπαϊκού Δικαίου, κυρίως δε με τις διατάξεις της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως προς την πολιτειακή μορφή και την κυριαρχία των Κρατών-Μελών της. Πραγματικά, αποτελεί κοινό νομικό και πολιτικό «τόπο» ότι συνομοσπονδιακό κράτος δεν

μπορεί να είναι Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δοθέντος ότι δεν δύναται, εκ φύσεως, ν’ ανταποκριθεί, μεταξύ άλλων, στις απαιτήσεις ουσιαστικής τήρησης του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου.

Β. Δεύτερον, η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να στηρίζεται, καθ’ ολοκληρία, στις θεμελιώδεις αρχές της Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας, ως θεσμικής εγγύησης της Ελευθερίας inglobo, άρα ως θεσμικής εγγύησης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όχι μόνο κατά το Εθνικό αλλά και κατά το Διεθνές και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο.

Γ. Τρίτον, η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να έχει, ως μέλος της Διεθνούς Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία Νομική Προσωπικότητα.

Δ. Τέταρτον, στην Κυπριακή Δημοκρατία νοείται μία και μόνον Ιθαγένεια.

Ε.Πέμπτον, η Κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας πρέπει να είναι πλήρης, με εξίσου πλήρη σεβασμό όλων, ανεξαιρέτως, των διατάξεων του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Τούτο σημαίνει πληρότητα και της strictosensu Κυριαρχίας της -π.χ. σε ό,τι αφορά την εδαφική της ακεραιότητα, τα σύνορά της, την αιγιαλίτιδα ζώνη της κ.λπ.- και της latosensu Κυριαρχίας της, άρα την πλήρη άσκηση όλων, δίχως οιαδήποτε διάκριση, των Κυριαρχικών της Δικαιωμάτων, μ’ επίκεντρο τα Δικαιώματά της επί του συνόλου των Θαλάσσιων Ζωνών της κατά το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας (Σύμβαση του MontegoBay του 1982), π.χ. επί της Υφαλοκρηπίδας της και της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης της. Ουδεμία δε επιρροή ασκεί επ’ αυτού το ότι η Τουρκία δεν έχει προσχωρήσει στην ως άνω Διεθνή Σύμβαση, αφού αυτή, κατά την νομολογία του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, παράγει διεθνώς παραδεδεγμένους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, οι οποίοι ισχύουν ergaomnes.

ΣΤ.Έκτον -και κατά συνέπεια- επί της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν είναι επιτρεπτό να παραμένουν, κατ’ ουδένα τρόπο, στρατεύματα κατοχής ούτε να ισχύουν, επίσης κατ’ ουδένα τρόπο, εγγυήσεις τρίτων. Και στις «εγγυήσεις» αυτές περιλαμβάνονται ενδεχόμενες «εγγυήσεις» και της Μεγάλης Βρετανίας, ιδίως αφότου συντελέσθηκε το Brexit.

Ζ. Και, έβδομον, τα προαναφερόμενα συνεπάγονται ότι από την Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει ν’ αποχωρήσουν, χωρίς προϋποθέσεις, οι «έποικοι», τους οποίους εγκατέστησε παρανόμως, σύμφωνα μάλιστα με την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η Τουρκία και να επανέλθουν οι αποχωρήσαντες από τις εστίες τους, λόγω της τουρκικής εισβολής, πρόσφυγες, ανακτώντας πλήρως όλα τα κατά την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των

Δικαιωμάτων του Ανθρώπου Δικαιώματά τους.

Σας ευχαριστώ εκ νέου και συγχαίρω το ΑΗΙ για την προσφορά του στον Ελληνισμό καθώς και για τον συνεπή μακροχρόνιο αγώνα του αναφορικά με την υπεράσπιση του Διεθνούς Δικαίου, του Ανθρωπισμού, της Δημοκρατίας και της Δικαιοσύνης, εκτός και εντός ΗΠΑ».